

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article2767>



Crisi i política dels vincles. Territori, treball i aliments.

- Àmbits d'actuació - Formació - Materials "Sobre-Contra la Crisi" -



Date de mise en ligne : dilluns 16 de març de 2009

Copyright © CGTCatalunya.cat - Tous droits réservés

El company i sociòleg Angel Calle Collado, ens aporta un extens esborrany en el qual desgrana les seves reflexions entorn de la crisi, aportant noves claus i conceptes no només per a entendre-la, si no fonamentalment per a albirar el tipus de respostes socials, des de baix, actuals i potencials, que poden generar-se.

De la seva noció dels "cultius socials" es desprenen les propostes de relocalització, política dels vincles i democràcia radical. Nous conceptes per a embarcar-se en els reptes possibles de la transformació social.

Les seves preguntes:

"En aquest article em proposo reflexionar sobre algunes qüestions entorn del que s'està anomenant "crisi financera" i als debats sobre conseqüències i remeis. De quina "crisi" estem parlant? És possible que jo pugui escapar-me política o socialment de la mateixa? Quins escenaris poden entreveure's com resposta, tant en el Nord (epicentre d'aquesta crisi) com en el Sud (connectats de forma subordinada al centre)? Hi ha alternatives? Necessitem noves coordenades polítiques per a poder explorar-les?"

El seu diagnòstic sobre les lluites actuals contra la crisi:

"No és veritat que la població estigui assistint creuada de braços i deserta de veus al que està ocorrent. El descontentament és avui un formiguer de converses en mercats, places, bars. Els gestos van encara per darrere. No obstant això, s'han observat manifestacions i concentracions enfront de la crisi, en la línia de "que la paguin els rics". Liderades en la seva major part per sectors sindicals i partits polítics, juntament amb entorns vinculats al cicle de protestes antiglobalització, les plataformes enfront de la crisi s'estableixen per una quantitat notable de pobles i ciutats de l'Estat.

S'està lluny encara de les xifres de seguiment que va tenir la vaga general del 29 de gener a França, superior al milió de treballadors, i que alguns situen en 2 milions i mig. Es tracta encara de formes clàssiques, de gestos de protesta dirigides a moure audiències i a copar agendes mediàtiques. Però encara no estan en una fase d'oferir la crisi com una oportunitat per a consolidar altres bases sociovitals: polítiques, culturals, emocionals, de relació amb la naturalesa. És més, fins i tot el Partit Popular s'ha apuntat a la presència en els carrers, traient el 15 de febrer a 15.000 militants a Màlaga per a demanar una altra política d'ocupació. El descontentament augmenta, si; però encara no pren cos social; i el que s'organitza, sembla estar lluny dels sectors més afectats o preocupats per les conseqüències de la crisi i les mesures que imposin grans bancs i empreses. "

La seva aposta:

"Implícitament, doncs, no parlem d'un receptari, sinó d'un paradigma amb tres grans canvis que alimentarien, alhora que es derivarien, d'aquesta proliferació de cultius socials:

∅ canvi de paradigma tecnològic en el maneig de recursos naturals: relocalització

∅ canvi de paradigma de la intervenció (eco)social: política dels vincles

« canvi de paradigma en la interpretació del públic i el comú: democràcia radical »

Secretaria d'Acció Social Comitè Confederal CGT

>>> Adjuntem el document així com la posterior versió definitiva: